

[Thisted Knudsen.]

for et indgreb, må man have lov til at gå ud fra, at der fra regeringen vil komme et eller andet lovforslag om forlig sluttet gennem en voldgiftsafgørelse. Jeg mener, at det, det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard har understreget, er, at der er en ret til at gribe ind, og at ordningen er forberedt.

Hvad angår spørgsmålet om grundlaget for voldgiftsrettens afgørelse synes jeg, at det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaards logik ikke længere slår til. Tanken er jo, at man skal være forberedt, men så siger det ærede medlem: ja, men det er forskelligt fra situation til situation, hvilket grundlag kendelsen skal afsiges på. Det er jo netop det, ærede medlem, der kan blive det store spørgsmål, når kendelsen skal afsiges. Jeg har i og for sig ikke spor imod, at man bruger vendinger som dem, det ærede medlem bruger i bemærkningerne.

Det, jeg vil lægge vægt på som noget afgørende, er, at voldgiftsretten får en pligt til at gribe ind, når det drejer sig om samfundsinteresser — får en pligt — og jeg mener, at det må findes udtrykt i loven, i hvilke situationer voldgiftsretten har en sådan pligt.

Jeg vil endelig gøre en bemærkning i anledning af de betragtninger, der er anført om andre organisationer, hvis strejke eller lockout ikke vedrører omfattende samfundsmæssige interesser. Jeg er ked af, at man ikke vil behandle dem på samme måde. Vi har en sådan arbejdskonflikt løbende i samfundet i denne tid: medicinske studenter har sluttet sig sammen i en organisation og havde erklæret blokade overfor visse sygehuse, fordi de ikke har kunnet få opfyldt deres lønkrav. Sygehusejerne kan bære konflikten, og der er altså ingen samfundsmæssig begrundelse for at gribe ind. Men hvis lægerne ved et hospital — hvad jeg ikke tror — eller sygeplejerskerne en dag finder på, at de vil nedlægge arbejdet, er der lige så god grund til at gribe ind overfor disse medborgere. Jeg forstår også på det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard, at han mener, dette spørgsmål kan inddrages under forhandlingerne i udvalget.

Oluf Pedersen: Jeg tror, det ærede medlem hr. Thisted Knudsen har ret i, at hvis man gennemfører lovforslaget, vil der blive

voldgift i samme udstrækning som nu. Altså i alle de tilfælde, hvor man nu ville gribe ind i henhold til den sædvane, vi har, vil der også blive grebet ind, hvis dette lovforslag vedtages, og hvor der ikke ville blive grebet ind efter den nuværende sædvane, vil der ikke blive grebet ind, således at der kun bliver den ændring ved at vedtage lovforslaget, at man forud fastsætter visse altid gældende regler. Det problem, der skal overvejes, er, hvordan det vil virke, hvis man har fastsat visse regler, der altid skal gælde.

Som jeg sagde før, tror jeg ikke, det er heldigt, at man sammensætter voldgiftsretten sådan, som det er foreslået her. Jeg tror, der med en sådan sammensætning vil fremkomme lignende resultater som ved den kendelse, der blev afsagt i foråret; da satte man en nationaløkonom, en af landbrugets bedste folk, til at afsige en kendelse, og han afsagde den sikkert sådan, som han mente det rigtigt, men han var faktisk næsten tvunget til at afsige denne kendelse, hvis han ikke skulle blive uvenner med de folk, han samarbejder med. Jeg foretrækker derfor en uvildig mand fremfor det, der er foreslået. Det er også vigtigt, at man får retningslinier, som ikke hindrer, at der bliver forhandlinger, og de folk, der er særlig sagkyndige, må vel kunne fastlægge sådanne retningslinier. Det må, som det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard sagde, blive sådan, at man ikke kommer til at modvirke, at arbejderne får stigende andel i arbejdsudbyttet, hvor der er mening i det. Men noget sådant ville folketinget og regeringen heller ikke modvirke, når de kom til at træffe en afgørelse i hvert enkelt tilfælde. Risikoen er imidlertid, at man, når man laver faste regler, kan komme til at give disse en sådan udformning, at de kommer til at virke helt anderledes, end man havde tænkt sig. Derfor mener jeg, at den udformning, man vil give en sådan lov, bør overvejes meget nøje i et udvalg.

Ordføreren for forslagsstillerne (Bertel Dahlgaard): Jeg er glad for, at det ærede medlem hr. Thisted Knudsen ikke har noget imod de direktiver, der er antydnet i bemærkningerne til lovforslaget; når det er tilfældet, kommer vi nok også til enighed om dette punkt.

Jeg vil gerne sige til det ærede medlem